

РЕШЕНИЕ

№ 5917

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5023** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по касационна жалба на „ДРИЙМС ТРАНС“ ЕООД, представлявано от управителя Г. В., чрез процесуалния представител адв. П. П., против решение № 20033175 от 29 април 2022 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 8593 по описа за 2020 година. Касационните основания, които се сочат са нарушение на закона и съществено процесуално нарушение. Поддържа се, че районният съд не е обсъдил в цялост събраните по делото доказателства, неправилно е интерпретирал фактите по делото и свидетелските показания, което е довело до погрешни крайни изводи досежно административно наказателната отговорност на дружеството. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени решението и да отмени наказателното постановление.

Ответникът – началник областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – С., редовно призван, не се явава, не се представлява.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателно постановление № 42-0000385/19.04.2019 г., издадено от Началника ОО „АА“ – [населено място], с което на „ДРИЙМС ТРАНС“ ЕООД, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 96г, ал. 1, предл. 2 от ЗАВП е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 7а, ал. 2, предл. 3 от ЗАВП. За да постанови този резултат районният съд е приел от фактическа страна, че „Дриймс Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], [населено място], [улица], притежава международен лиценз за превоз на товари № 7506, валиден до 31.12.2026 г. На 30.06.2018 г. на територията на О. кралство Великобритания, водачът А. Г., ЕГН: [ЕГН], назначен към дружеството с трудов договор № 837/15.11.2017 г., е извършил обществен превоз на товари, без валидно удостоверение за психологическа годност на водача. Удостоверението на водача е изтекло на 27.04.2018 г. Налице е валидно удостоверение за водача Г., издадено на 30.12.2018 г., валидно до 30.12.2021 г. Въз основа на тези установявания съдът е обосновал извод, че са били налице положителните предпоставки за ангажиране отговорността на дружеството, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на процесуално нарушение и в съответствие с материалния закон.

Решението е правилно, мотивирано в достатъчна степен и следва да бъде оставено в сила. То е постановено при прецизно установена фактическа обстановка, при липса на каквито и да било съществени процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон. Съдът правилно е преценил издаденото наказателно постановление като законосъобразно, доколкото в него ясно и точно са посочени фактическите и правни основания за ангажиране на отговорността на дружеството. Съдът не споделя доводът, че нормата на чл. 7а, ал. 2 от ЗАВП, която е посочена за нарушена, е бланкетна по отношение на въведеното с нея правило за поведение –

превоз да се осъществява само от водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност. Според посочения текст лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата. Бланкетна е нормата на чл. 9бг, ал.1 от ЗАвП, но доколкото в акта е посочено, че е нарушена виновно разпоредбата на чл. 7а, ал. 2, предложение трето от ЗАвП, поради което на основание чл. 9бг, ал.1, предложение второ (касаещо допускането до работа на водач) от ЗАвП е наложено наказание имуществена санкция в размер на 3000лв., не е налице някакъв дефицит или порок при правната квалификация на нарушението, който да води до неяснота на повдигнатото обвинение и засягане на правото на защита на дружеството по какъвто и да било начин. Не е налице такъв дефицит и по отношение формата на изпълнителното деяние – и от обстоятелствената част на наказателното постановление и от посочването на „чл. 9бг, ал.1, предложение второ“ на ЗАвП ясно и недвусмислено се извлича, че отговорността на дружеството е ангажирана за това, че на конкретна дата е допуснало до работа водач, който не отговаря на изискванията за психическа годност към момента на извършване на превоза.

Правилно въззивният съд е отказал да приложи института по чл. 28 ЗАНН. Разглежданото деяние не е маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 НК. По делото не се доказват обстоятелства, които да разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид., напротив и тези обстоятелства са обсъдени от първоинстанционния съд. Не представлява такова обстоятелство последващото издаване на удостоверение за психологическа годност на водача, което не се отразява на обществената опасност на поведението на превозвача, който е допуснал извършването на неправомерен превоз.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН,

Административен съд – София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20033175 от 29 април 2022 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 8593 по описа за 2020 година.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.